

List učenika OŠ Josipovac

KARAŠICA

Broj 8. lipanj 2003.

Kopati kanale ili ne?

Filmom
o ljubavi

"Sretnice" nisu imale sreće...

VRIJEDNI SMO LJUBAVI I
POŠTOVANJA str 3

NATJECANJA, SUSRETI,
SMOTRE... str 4

ZAJEDNIČKI PRIJATELJ JE
KNJIGA str 5

DJECA SU TA KOJA SU
ME VEZALA... str 6-7

"SRETNICE" NISU IMALE
SREĆE str 8-9

KAKO ZAVRŠAVA PJESMA
U RUJANSKI DAN? str 10

OTOČANI GAZILI PO
DRAGOM KAMENU str 11

FILMOM O LJUBAVI str 12

ZAŠTO VOLIMO SVOJE
UČITELJICE? str 13

U ZAGRLJAJU
PRIJATELJSTVA I MORA
str 14

RIJEČJU I SLIKOM
str 15, 16, 17, 18

NEDJELJOM U 11 str 19

NEDOSTAJE MI ŠKOLA AL'
SE NE BI VRATIO str. 20

S PJESMOM U SRCU
str. 21

SVAĐA ZBOG GRGURAVE
KOSE - KOPATI KANALE
ILI NE str. 22

KAKO SMO SE ZNOJILI,
AL' NE NA SATU str. 23

STRIP str. 24

UVODNIK

Evo nas, s još jednim, 8. brojem našeg školskog lista! Karašica je i ove godine lagano dotekla u vaše ruke, spremna da vam pokaže barem djelić zbivanja koja su se događala tijekom ove školske godine.

Svake se godine nešto promijeni. Učenici dolaze i odlaze. No tu su i stvari i događaji koji se već tradicionalno ponavljaju. Od Dana kruha, Dana planeta Zemlje, Valentinova i svih ostalih blagdana, praznika i obljetnica do pokojeg skraćenog sata, neradnog dana ili opravdanog izostanka. Dio tog ponavljanja je i Karašica koja je, nadamo se, uvijek drugačija.

Tako smo i ovaj put pripremili pregršt zanimljivih tema. Nadamo se da će vam se sviđeti. A mi ćemo se i dalje mijenjati, kao i svijet oko nas! Do sljedeće godine, doviđenja!

Vaše urednice

KARAŠICA

List učenika OŠ Josipovac

Izdavač:
OŠ Josipovac
31221 Josipovac, Osječka 77a; tel./fax: 031/355 688

Za izdavača:
Lovorka Kuduz, ravnateljica

Odgovorna urednica:
Mirjana Kraljić, voditeljica novinarske skupine

Glavne urednice:
Ivana Pejić, 8.b; Ivana Job, 8.b

Uredništvo:
Jadranka Husić, Lidija Galović, Mirjana Vukelić, Ružica Sitar, Andrijana Sili

Novinari:
Vera Knežević, Marina Kušenić, Martina Ranogajec, Dino Varvodić, Martina Slivonja, Katarina Morel, Marko Ördög, Ana Zubčić, Matea Škorić, Mladen Salaić, Dubravka Terzić

Ilustratori:
Martina Slivonja, Martina Ranogajec

Tisak:
ŽELJA PRINT, Osijek

Vrijedni smo ljubavi i poštovanja

3

Kroz deset radionica različitog sadržaja koje su se granale i rasle poput stabla da bi na kraju izrasle u jednu veliku krošnju, mi smo mijenjali i izgrađivali svoje poglede o dječjim i ljudskim pravima.

Radionice su pozitivno utjecale na nas učeći nas toleranciji, prihvaćanju tuđih ideja i mišljenja.

Mnogo smo puta bili u situaciji kada nam je nanoseno zlo i učinjena nepravda. I tada nismo znali što učiniti. Često smo se pitali koja su zapravo naša prava. Postavljali smo si pitanja: "Postupa li se s nama djecom loše ili dobro? Jesmo li zakinuti u nečemu? Jesmo li pripremljeni da preuzmемо ulogu koju od nas društvo očekuje? Poznajemo li dovoljno svoja prava, dužnosti, obveze i odgovornosti? Nismo li često lišeni prava da sami odlučujemo "svojom glavom", da drugi ne odlučuju umjesto nas o našem životu?"

Na takva i slična pitanja odgovor smo rijetko dobivali. Ne znamo postavljamo li pitanja krivim osobama i postoji li uopće netko tko nam može dati odgovore?

Početak ove školske godine to se promijenilo. Naša nam je razrednica Mirjana Kraljić rekla da ćemo na satima razrednog odjela raditi radionice o pravima djeteta. Radionice su se održavale svakog drugog tjedna kada smo imali po dva sata razrednog odjela. Sada, pred kraj školske godine, možemo vam reći što smo sve na njima radili.

Kroz deset radionica različitog sadržaja koje su se granale i rasle poput stabla da bi na kraju izrasle u jednu

veliku krošnju, mi smo mijenjali i izgrađivali svoje poglede o dječjim i ljudskim pravima. Na radionicama smo se igrali, puno pričali, crtali, dogovarali... Radili smo na neobičajene načine: u paru, u većim ili manjim skupinama, svi zajedno... Glumili smo, razgovarali, iznosili svoja mišljenja, nove stvari naučili jedni o drugima... Često smo bili u grupi s onima s kojima se inače ne družimo, tako da su radionice pozitivno utjecale na nas učeći nas toleranciji, prihvaćanju tuđih ideja i mišljenja.

Organizator ovog programa je Nansen Dijalog Centar iz Osijeka. Cilj programa je bolji odnos nas djece prema sebi, prema drugima i prema zajednici te bolje poznavanje naših prava.

Naši su roditelji također uključeni u ovaj program. Upoznati su s njegovim ciljevima i zadacima i većina ga je odobrila i podržala.

Sretni smo i zadovoljni što smo imali priliku saznati više o pravima djece i ljudi općenito. Nadamo se da ćemo i nadalje kroz takve i slične radionice saznavati o temama koje su nam bliske i zanimljive.

Katarina Morel, 6.b

Ana Zubčić, 6.b

Dino Varvodić, 6.b

NATJECANJA, SUSRETI, SMOTRE...

šk. god. 2002./2003.

DRAMSKO SCENSKA DRUŽINA, LIDRANO 2003.

Voditelj: Jadranka Husić
Ivana Čorluka, Mihaela Teni (6.r.),
Ivana Pejić, Dario Šebeni (8.r.)

LUTKARI, LIDRANO 2003.

Voditelj: Margareta Terzić
Josipa Buhinjak, Dado Gladović,
Stela Jularić, Sonja Kolak, Adam
Martinek, Nikolina Morel, Ira
Štivić, Dominik Šumiga (2.r.)

SUSRET MALIH PJESNIKA SLAVONIJE I BARANJE, CERNIK 2003.

Voditelj: Lidija Galović
Dejan Štirjan (7.r.)

MATEMATIKA općinsko natjecanje

Voditelj: Andrijana Sili
Matej Krstić, Ana Hlatki, Sara
Horvat (4.r.)
Voditelj: Sanja Skrenković,
Blaženka Grbeša
Josip Januš, Leon Lenart, Mihaela
Teni (6. r.), Viktorija Brodar (8.r.)

KEMIJA općinsko natjecanje

Voditelj: Antonija Bertić
Igor Loinjak, Dario Šebeni (8.r.),
Ivona Kranjec, Sanja Štefanović
(7.r.)

POVIJEST županijsko natjecanje

Voditelj: Jadranka
Kalafatić
Igor Loinjak, Karmela
Koprivnjak (8.r.), Filip
Koprivnjak, Marina
Bošnjak (7.r.)

ZEMLJOPIS općinsko natjecanje

Voditelj: Jasna Rebrina,
Jasminka Periš
Vjenceslav Martinek,
Ivan Hojsak (6. r.)

LIJEPA NAŠA županijsko natjecanje

Voditelj: Jasminka Periš, Vlatka
Mihaljević
Vjenceslav Martinek, Ivana
Ivković (6. r.), Ivona Kranjec (7. r.),
Igor Loinjak (8.r.)

INFORMATIKA općinsko natjecanje

Voditelj: Mirjana Vukelić
Dejan Štirjan (7.r.)

SIGURNOST U PROMETU županijsko natjecanje

Voditelj: Mirjana Vukelić
Ivana Ivković, Mihaela Teni (6.r.)

TJELESNA I ZDRAVSTVENA KULTURA

Voditelj: Kazimir Husić

RUKOMET (Ž)

1. mjesto općinsko natjecanje
4. mjesto županijsko natjecanje
ekipa: Ana Roguljić, Dušica
Starčević, Jasmina Toth, Josipa
Klasiček, Karmela Koprivnjak,
Vera Knežević (8.r.), Josipa
Roguljić, Marina Bošnjak, Ivana
Košić, Nikolina Ostojić, Brajana
Đurić (7.r.)

NOGOMET (Ž)

1. mjesto općinsko natjecanje
ekipa: Brajana Đurić, Ivona
Kranjec, Sanja Lončarić, Tihana
Rudež, Marina Bošnjak, Andreja

Marić(7.r.), Karmela Koprivnjak,
Ana Roguljić, Melita Vekić(8.r.)

KROS

1. mjesto ekipno (Ž) općinsko
natjecanje
pojedinačno:
Sanja Lončarić(7.r.) 1. mjesto
Jasmina Toth (8.r.) 3. mjesto

ATLETIKA općinsko natjecanje

Kugla: Karmela Koprivnjak (8.r.) 2.
mjesto
1000 m: Tomislav Šorša (7.r.) 2.
mjesto
60 m: Mihael Presnec (8.r.) 3.
mjesto

GRANIČAR 4. mjesto u četvrtfinalu

Voditelj: Melita Košutić
ekipa: Nikolina Lenard, Kristina
Moržan, Ozana Varvodić, Iva
Krolo, Iva Grgurić, Valentina
Pavić, Glorija Hmelina, Josipa
Ilić(3.r.), Ana Hlatki, Ivana
Markanović, Sara Horvat, Matea
Iljkić, Mateja Grepo, Željka Morel,
Kristina Prelčec (4.r.)

KROS treći razredi

Voditelj: Melita Košutić
Glorija Hmelina, Bruno Rupčić,
Matej Smiljan, Lucija Virovac (3.
b.), Josip Strmečki, Nikolina
Lenard, Kristina Moržan, Bernard
Stevanović, Iva Grgurić, Ozana
Varvodić(3.a.)

Posebne pohvale i priznanja uručit
će ravnateljica škole
učenicima sudionicima
natjecanja iz PO-
VIJESTI, LIJEPE
NAŠE, SIGURNOSTI
U PROMETU te
SPORTAŠIMA škole za
postignute uspjehe na
ŽUPANIJSKOJ RA-
ZINI natjecanja. Svim
ostalim učenicima
čestitamo!

Vera Knežević, 8.b.
Katarina Morel, 6.b.

Zajednički prijatelj je knjiga

5

U povodu Mjeseca knjige recitatori su 15. studenoga 2002. posjetili Dječji vrtić "Josipovac" i pripremili dramsko recitacijski program za starije grupe vrtičkog uzrasta.

Pričom, recitacijom i glumom otkrivali su mališanima svijet knjige upozoravajući ih da sa knjigom treba postupati kao s najboljim prijateljem: čuvati je, voljeti je i poštovati.

Za sjećanje na zajedničko druženje OŠ Josipovac darovala je mališanima dvije knjige "Najljepše bajke svijeta", a svaki član recitatorske družine dobio je simpatičan poklončić koji ih je doista obrađovao.

Prijateljsko druženje nastavilo se pozivom na rođendansko slavlje. Pogošćeni slatkisima, uživali smo u druženju s novim malim prijateljima.

Nerado smo otišli iz vrtića uz obećanje mališanima da ćemo se uskoro opet vidjeti.

Tihana Rudež, 7.a

Ivan Ledinski, 7.b

Opet s mališanima!

Prisjećajući se ugodnog druženja s mališanima iz Dječjeg vrtića "Josipovac", odlučili smo ponoviti posjet i razveseliti ih dijelom programa koji smo pripremili za obilježavanje Dana škole.

Zbor, lutkari, literati, mali i veliki recitatori i članovi ritmičke skupine 21. ožujka u pratnji nastavnica Nevenke Najbauer, Ružice Sitar, Margarete Terzić i Lidije Galović, organizirali su program za sve vrtičke skupine.

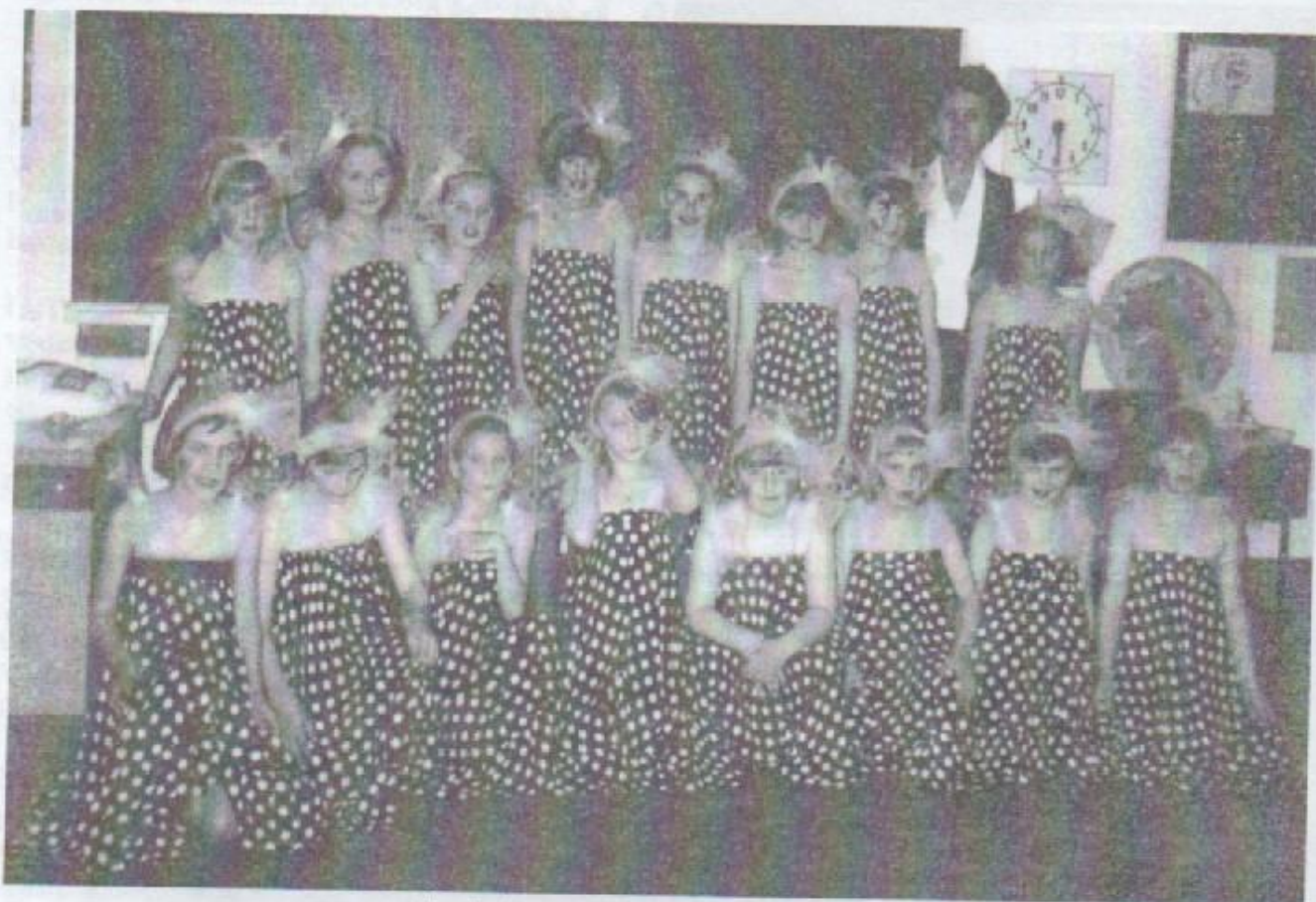
Dočekani smo s osmijehom i srdačnom dobrodošlicom. Zainteresirani mali slušatelji i gledatelji pažljivo su pratili svaku točku našeg programa. Zahvalili su nam toplim pljeskom i proljetnom pjesmicom "Visibaba mala".

Poslije programa razmilili smo se po vrtiću i nastavili ugodno druženje s mališanima. Rastanak je prebrzo došao, ali smo si obećali ponovni susret. Uskoro!

Sanja Lončarić, 7.a
Martina Prenković, 7.b

6 DJECA SU TA KOJA

Sa skupinom malih ritmičarki pred nastup

Mnoge je generacije učenika učila pisati, zbrajati, oduzimati... Provela ih je kroz najljepše godine djetinjstva, vodila ih na izlete, slušala njihove probleme i zajedno ih s njima rješavala. I tako punih 40 godina. A onda je sve to završilo. Morala je u mirovinu. Žale njezini učenici, a žali i ona. Ali tako je moralo biti. Razgovarali smo s umirovljenom učiteljicom razredne nastave Marijom Crnčan.

Što Vas je motiviralo da postanete učiteljica razredne nastave?

Počela sam svoj rad davne 1962. godine. Uvijek sam željela biti učiteljica. Želja moga oca je bila da krenem njegovim stopama tj. da budem ekonomista. Moj odgovor je bio da ako ne mogu biti učiteljica, neću biti ništa.

Ispratili ste mnoge generacije učenika. Možete li izdvojiti neku koja se po nečemu posebno isticala?

Mnogo generacija je prošlo ali svaka je bila specifična, posebna na svoj način. Meni je bilo važno uspostaviti pravi ljudski, prijateljski odnos sa đacima; rješavati zajedno sve probleme. Učiti ih poštenju, marljivosti, ljubavi prema radu

Svaku ocjenu valjalo je zaslužiti. Mnogi moji učenici danas su poznati ljudi.

Jeste li, osim u našoj školi, radili u još nekoj?

Jesam. Radila sam u osnovnoj školi u Podravskoj Slatini 17 godina, a ovdje u Josipovačkoj školi provela sam pune 23 godine.

Živate u Osijeku i dugo ste morali putovati gradskim prijevozom, a znamo da to nije bilo lako. Jeste li zbog toga požalili što niste radili u nekoj gradskoj školi?

Četiri puta ukazalo se radno mjesto u gradu. Tada sam uvijek imala 2. ili 3. razred a željela sam ih ispratiti do kraja. Djeca su ta koja su me vezala, ljubav prema njima. Eto, zato sam ostajala. Putovanje je bilo

naporno i teško, ali sve za ljubav učenika. Nisam ih htjela napustiti jer toliko se vežu uz tebe, da postanu dio tvoga života. Njihovi problemi su i tvoji problemi i našlo bi se neko rješenje. I sa roditeljima sam imala izvanredne odnose.

Jesu li se tijekom Vašeg dugogodišnjeg rada dogodile mnoge promjene u odnosu učenika i učitelja spram škole?

Učitelju je osnovni zadatak da obrazuje, ali nikada meni osobno nije bilo teško rješavati i odgojne probleme. Uvijek sam to popratila svojim osobnim događajima iz učeničkog doma i osobnog života. Nikada se nije prešlo preko jednog odgojnog problema. Danas se roditelji puno manje bave djecom. To objašnjavaju poslovnim obvezama i nedostatkom vremena.

Da možete vratiti vrijeme, biste li se ponovno odlučili za učiteljski poziv?

Da, uvijek. Mislim da nijedan posao ne bih mogla bolje raditi. Nijedan posao nije lak. Jako volim svoj posao.

SU ME VEZALA

7

Koje su osobe u Vašem životu ostavile poseban trag?

Najdublji mi je trag u životu ostavio moj otac koji mi je uvijek pomagao, koji me je razumio i bio velika potpora. Za to sam mu neizmjerljivo zahvalna. Rekao mi je: "Tko tebe kamenom, ti njega kruhom!"

Je li Vam odlazak u mirovinu teško pao?

Jako teško. Preteško. Još uvijek se zbog toga osjećam nesretno i tužno. Kada prođe dan, mislim da nisam učinila ništa korisno, a da sam i taj dan mogla učiniti za djecu nešto lijepo i vrijedno.

Otkako ste u mirovini, kako provodite vrijeme?

Cijeli dan mi je ispunjen i često razmišljam kako sam sve to stigla obavljati dok sam radila. Završila je velika bitka u mom životu za školsku djecu, a sada je predamnom druga koju moram dobiti. To je borba za mog bolesnog unuka Hrvoja koja mora uspjeti.

Vaš životni moto je...

Voljeti posao koji radiš, voljeti djecu, usmjeravati ih i odgajati da budu poštenu i čestiti ljudi. Približiti im se i saslušati njihove probleme,

razumjeti ih i onda se zajedno uhvatiti s tim u koštac. A to se može i mora rješavati.

Imate li neku neostvarenu želju?

Imam. Žao mi je što ih nisam mogla ostvariti. A kakav bi to život bio da se u njemu sve ostvari. Zato i ne treba sve želje djeci ispunjavati jer se uvijek nešto mora željeti.

Što više volite: gledati televiziju ili čitati knjige?

Čitati knjige. Otkako sam u mirovini puno čitam. Televiziju baš i ne volim gledati.

Da imate mogućnost nekamo otputovati gdje bi to bilo i zašto?

Ne bih putovala izvan svoje zemlje. Želim obići krajeve koje još nisam upoznala. Dovoljne su šume i priroda našeg kraja.

Bez čega ne biste mogli zamisliti život?

Bez obitelji i djece.

Najdraži dio dana Vam je...

Večer. Pod okriljem večeri analiziram događaje dana i sretna sam kad sam učinila nešto dobro.

Što mislite o nadimcima koje učenici daju učiteljima?

Marija Crnčan

Učenici nadimke daju prema tome na što ih učitelj asocira. Nekada se nadimak daje od milja, a ponekad iz ljutnje.

Vaš savjet mladim kolegama učiteljima i nama učenicima!

Ako se u školi bude pažljiv, mislim da se gotovo sve može naučiti. Dodatni rad kod kuće je samo dopuna savladanom gradivu. Ne znam ima li svaki nastavnik sposobnost prenijeti znanje na učenike. Prvo na satu mora vladati disciplina, zainteresiranost i umješnost nastavnika da gradivo usadi u male dječje glave.

Martina Slivonja, 6.b

Ana Zubčić, 6.b

Bože, kako smo nekad bili mladi!

KVIZ NATJECANJE - MIRO GAVRAN

GAVRAN NIJE NA POPISU LEKTIRE...

"Djeco, mogli biste za vrijeme zimskog odmora pročitati koju knjigu Mire Gavrana", rekla nam je naša nastavnica hrvatskoga jezika Jadranka Husić početkom prosinca prošle godine. "Uh, joj, ma zašto! Nemamo ga na lektirnom popisu", uzalud smo prosvjedovali. "Pokušajte, knjige su o ljubavi i sve imaju sretan kraj."

KADA JE LJUBAV U PITANJU...

Nastavnica nije mogla ni sanjati da će nas taj podatak o knjigama toliko

Prionuli smo uređenju prigodnog panoa za Valentinovo. Nastavnica nas je obavijestila o rezultatima čitanja: pročitali smo 75 Gavranovih knjiga, najviše knjiga od šestih i osmih razreda pročitao je 6.b, a od pojedinaca Božo. Tako se 6.b razredni odjel duplo ponosio.

TO NIJE SVE...

Radovali smo se kad smo čuli da ćemo u povodu Valentinova organizirati kviz natjecanje o životu i radu Mire Gavrana. I šestaši i osmaši su isto ustvrdili: ma, pobijedit ćemo. Knjige su bile zanimljive. Nije bilo dugačkih opisa, znači nije bilo

Miro Gavran

"SRETNICE" NISU

privući. Pa tu bismo mogli pronaći savjet, a možda i rješenja za naše ljubavne problemčice. A možda su te knjige stvarno zanimljive kad ih je naša učiteljica toliko nahvalila?!

ZAŠTO NE DOLAZI BIBLIOBUS?

Budući da naša škola nema nijednu Gavranovu knjigu, nastala je prava potraga u koju smo, naravno, uključili i naše roditelje. Prvi čitači su mobitelima javljali drugima da čitaju Gavrana i da je super. Siječanj s polarnim temperaturama onemogućio je dolazak Bibliobusa u Josipovac, ali za knjige smo se ipak snašli.

preskakanja stranica. Sve ćemo znati! Je li bilo tako, saznat ćemo na

pravu voditeljicu, bit će to bivša učenica naše škole, sada gimnazijalka, Larisa Kraljić. Izabrano je i Povjerenstvo

Povjerenstvo je budno pratilo tijek natjecanja

Gavrančići se raduju točnom odgovoru

6.b I BOŽO REKORDERI

Počelo je drugo polugodište. Hvalili smo se brojem pročitanih knjiga ne skrivajući oduševljenje sadržajem.

GAVRANČIĆI, KAKVO JE TO IME?

Dogovorili smo sve pojedinosti oko kviza. Imat ćemo i Povjerenstvo i

pratiti tijekom natjecanja. A u stankama između postavljanja pitanja pjevat će nam Ivana Pejić. Stvarno, kao u pravom kvizu! "Ali Gavrančići, kakvo je to ime ekipe šestaša?", najglasnije se usprotivio naš rekorder Božo. Dobro, neka bude! Od svih prijedloga našoj nastavnici se baš taj najviše svidio. Poštovat ćemo njezinu želju!

ZAGREBAČKI PARKOVI I VRTOVI

Kviz je počeo. I šestaši Gavrančići i osmašice Sretnice nisu skrivali želju za pobjedom. Pitanja su se nizala. Najviše problema objema ekipama zadalo je poznavanje zagrebačkih vrtova i parkova

* obilježeno Valentinovo
* ljubav u djelima Mire Gavrana

Mario je bio zadužen za "tehniku"

kojima su šetali zaljubljeni Gavranovi junaci. Kao da je nama bilo važno ime parka kojim su šetali. Zapamtili smo da su se ljubili, grlili, milovali, ali ime parka. To ne!

ČESTITKE, POHVALE, PRIZNANJA

Šestašima su svi čestitali, a za uspomenu na kviz s njima su se fotografirale i njihove razrednice, učiteljice Bertić, Kraljić i Terzić. Osmašicama su svi poželjeli puno sreće u ljubavi kad već nisu imale u kvizu (u povjerenju, znamo da su gotovo sve zaljubljene). Ravnateljica škole Lovorka Kuduz je čestitala objema ekipama i podijelila Priznanja. Svi ćemo ih čuvati u znak sjećanja na ovaj kviz. Glasamo za ljubav i uvrštavanje Mire Gavrana u lektirni popis.

Ekipe su nastupale u sastavu:

GAVRANČIĆI: Božo Banović, Dino Škara, Vjenceslav Martinek, Matko Iljkić, Mihaela Teni i Martina Slivonja

SRETNICE: Ana Roguljić, Marijana Kadić, Ivana Job, Ivančica Šumiga, Viktorija Brodar i Dušica Starčević

POVJERENSTVO: Julijana Krišto, Anita Habulinec, Melita Vekić, Ivana Čorluka i Ivan Hojsak

IMALE SREĆE ...

SRETNICE NISU IMALE SREĆE

Naziv ekipe Sretnice nije osmašicama donio sreću. Pobjedili su Gavrančiči. Nek' se zna! Veselju šestaša nije bilo kraja. Jedna osmašica, inače sportašica, poraz je teško podnijela. Zaplakala je! Dušice, glavu gore, u natjecanju mora biti i poraženih i pobjednika, barem ti to iz sporta znaš.

Ravnateljica uručuje priznanje tužnim sretnicama

Ivana stvarno dobro pjeva

Ponosni Gavrančiči sa svojim učiteljicama

PRIPREMILI: Dino Varvodić, 6.b Marko Ördög, 6.b

Kako završava pjesma u rujanski dan?

* obilježen rođendan pjesnika Dragutina Tadijanovića
* čitanje stihova popratili tamburaši TŠ Batorek

4. 11. 2002. veliki hrvatski književnik Dragutin Tadijanović proslavio je svoj 97. rođendan. U našoj školi smo ga prigodno obilježili i održali književnu tribinu kojom smo iskazali poštovanje Tadijanovićevu književnom radu, bistrini njegova uma i zadržljivoj životnoj vitalnosti.

Ana nas upoznaje s pjesnikovim životopisom

Sa svojom učiteljicom hrvatskoga jezika Jadrankom Husić u priređivanju književne tribine su sudjelovali učenici šestih i osmih razreda: Dubravka Terzić, Ivana Čorluka, Ivana Ivković, Vjenceslav Martinek, Dušica Starčević, Vera Knežević, Ana Roguljić, Karmela Koprivnjak, Marina Kušenić, Dario Šebeni i Mario Ret. U tehničkoj izvedbi tribine pomogli su im Luka Kozlica i Tomislav Maletić, a recitiranje stihova su tamburicama popratili učenici Igor Loinjak, Kristijan Tutić i Mihael Presnec, članovi TŠ Batorek.

Tribina je bila organizirana kao zamišljeni intervju s pjesnikom.

Vjenceslav u trenutku čitanja svima znanih stihova pjesme *Dugo u noć, u zimsku bijelu noć*

pročitati Tadijanovićeve stihove pjesama *Visoka žuta žita, Da sam ja učiteljica i Nosim sve torbe, a nisam magarac*, dok su svima poznatu i prekrasnu Tadijanovićevu pjesmu *Dugo u noć, u zimsku bijelu noć*, tamburaši i odsvirali.

Tribini su nazočili gotovo svi učitelji i naši prijatelji iz škole. Osjećali smo veliku odgovornost jer trebalo je dostojno predočiti život i rad velikog književnika.

U učionici hrvatskoga jezika je bila savršena tišina što je bio dobar znak da je tribina uspjela i da nas svi pozorno slušaju, a na kraju su svi pljeskom nagradili naš trud. Učitelji su lijepim riječima pohvalili ovu književnu tribinu rekavši da su se osjećali ugodno i lijepo i da su uživali. I naša

I u podmakloj dobi, uvijek spreman za šalu

I za kraj, napisat ćemo poruku koju smo umjesto čestitke uputili književniku Dragutinu Tadijanoviću: "Poštovani pjesniče, kada u rodnoj žitorodnoj Slavoniji zasja rano sunce u šumi mi ćemo zapjevati Vašu pjesmu o ptici i dunji! A kada s nemirima srca u samoći ugasimo svjetla u noći mi ćemo sanjati vaše srebrne svirale i u zelenom lugu plave grlice! I ne znamo kako svršava pjesma u rujanski dan! Čekamo da nam Vi o tome još pišete i želimo da vaša svjetiljka o Gajevoj 21 još gori".

Marina Kušenić, 8.b

Mario i Dario; izrazito ozbiljni

Mario i Dario su ozbiljno "odgovarali na pitanja" osmašica, a šestaši su se potrudili što izražajnije

nastavnica hrvatskoga jezika Jadranka Husić je bila sretna jer smo prema njezinim riječima "ozbiljno i kvalitetno odradili svoj zadatak".

Njezina pohvala nam je posebno puno značila.

ČETVRTI DAN RUJNA

Zar doista ne znamo,
Kako završava pjesma
U rujanski dan?
Ona ti se srućala
Godinama, u šumi,
U svijetlu i tami,
I našla su srca potajno
Štravilište, na asf doista
Ne znam, otvoriš li ti
Sajmu, krišni sadženi,
Sajmi skromno krevitljivom:
Jao ne doživjeće
Moje svjetiljke,
Isto se je srućati
U rujanski dan?

Zagreb (Sajam 20)
15. rujna 2006.

Dragutin Tadijanović

Zajednička fotografija - uspomena na književnu tribinu

Otočani gazili po dragom kamenu

11

U benediktinskoj opatijskoj crkvi svete Lucije u Jurandvoru kraj Baške na otoku Krku pronaden je najpoznatiji hrvatski kameni spomenik.

Sat hrvatskoga jezika posvetili smo Bašćanskoj ploči, glagoljici i kralju Zvonimiru. Tjedan dana smo marljivo prikupljali podatke iz knjiga, enciklopedija i sa Interneta. Samostalno smo istraživali iz donesenog materijala tražeći odgovore na učiteljičina pitanja.

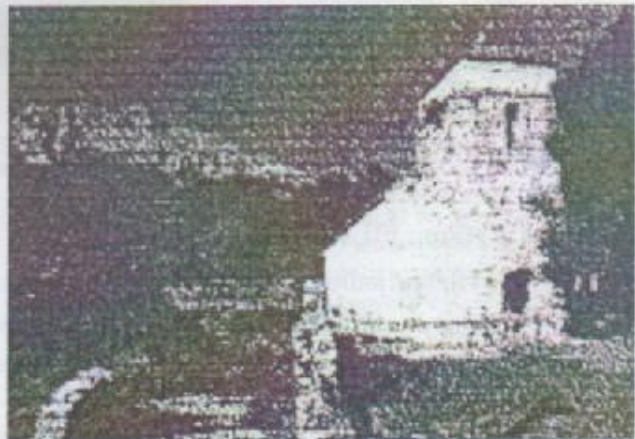
Iako sam dosta čuo o Bašćanskoj ploči, iznenadio sam se koliko toga još ima i koliko ustvari nisam znao. Poznato mi je bilo da potječe iz 1100. godine i da je dobila ime po mjestu Baška na otoku Krku gdje je pronadena.

A jeste li znali ovo?

* Otkrio ju je tek 1851. godine krčki bogoslov Petar Dorčić u crkvi sv. Lucije u Jurandvoru, nedaleko Baške na otoku Krku

* Dugačka je 17 cm, visoka 99 cm, debela 7,5 cm do 9 cm

* Ispočetka je služila kao lijeva okomita pregradna ploha (septum) između svetišta i prostora za puk

* Kada je pronadena bila je postavljena na crkveni pod, najvjerojatnije kao nadgrobna ploča

* 31. 8. 1934. počinje "spašavanje" Bašćanske ploče, premještaju je u Zagreb

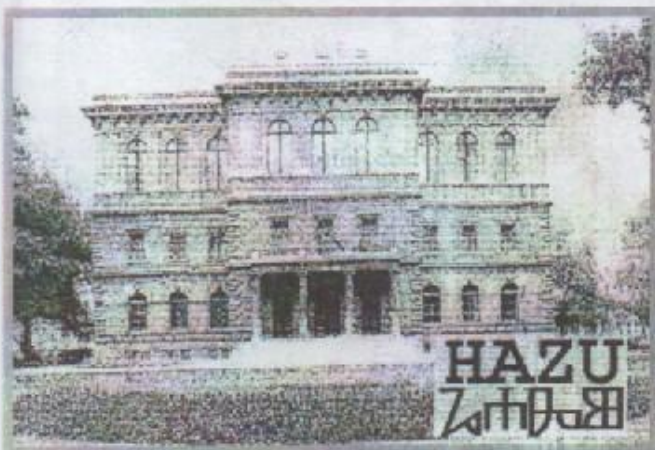
* 200 dana su je držali u kadi punoj vode kako bi se očistila od soli

* danas se čuva u HAZU, u Zagrebu

Zamislite "stotine i stotine godina gazili su pobožni otočani po tom kamenu, ne znajući da svojim nogama otiru njegovu najdragocjeniju površinu". Bašćani nisu ni slutili da gaze po "dragom kamenu hrvatskoga jezika".

Vjenceslav Martinek, 6.b

Bašćanska se ploča danas čuva u palači Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu.

Filmom o ljubavi

Na satu hrvatskog jezika nastavnica Lidija Galović predložila nam je da Valentinovo Dan zaljubljenih obilježimo na drugačiji način. Ponudila nam je Projekt "Valentinovo": učenici će se podijeliti u skupine i svaka će skupina imati svoj zadatak. Jedna će skupina odabrati nekoliko ljubavnih pjesma i pripremiti recital ljubavne poezije, druga će prikupiti što više aforizama o ljubavi i prezentirati ih svojim prijateljima na plakatima koje će sami osmisliti, treća će pripremiti igrokaz, netko će napisati obavijesni prikaz najljubavnijeg (po njegovom sudu) filma kojeg je gledao, a moguće je i film...FILM!

Od svih prijedloga najzanimljiviji je bio snimiti film. Film o ljubavi! Za snimanje filma odlučila se hrabra ekipa 7.a razrednog odjela: Ivona Kranjec, Tomislav Gudlin, Tomislav Šorša, Marina Bošnjak, Karlo Sinković, Franjo Špiranec i Marijan Kljajić.

Poznavajući korake u nastajanju filmske priče, valjalo je prvo razraditi ideju. Tema je, naravno, ljubavni nesporazum. Ali nastojanja mladih filmaša bila su ukazati na problem suvremenih obitelji: nedostatak vremena za razgovor i druženje članova obitelji. Sinopsis i scenarij je nastajao strelovitom brzinom.

scenarija, počelo je snimanje. Ivona je imala glavnu riječ u organizaciji. Kako ništa ne može proći bez problema niti kod profesionalaca, tako je i na snimanju ovog filma bilo

rezultat ove doista smjele i odvažne borbe dobili smo - *film*. Svi sudionici snimanja su jako zadovoljni svojim uratkom.

izmjena koje su morale biti učinjene zbog tehničkih problema. Ipak, sve se uspelo riješiti i snimatelj Saša je dovršio film.

Hrabra družina uhvatila se u koštac s nemogućim, a kao

"Ovo je prvi snimljeni film u Osnovnoj školi Josipovac, ali, iskreno se nadamo, da neće biti posljednji", rekli su nam sedmaši - filmaši.

Ines Kiseljak, 7.a
Janja Kljajić, 7.a

Zašto volimo svoje učitelje?

13

ŠESTAŠI PAMETNO RAZMIŠLJAJU:

Svi naši učitelji su jako dobri. (Ivana J.) Učitelji vam nisu dobri samo ako ne učite. (Ana J.) Oni ne vole kada pojedinci ometaju nastavu. (Ivan T.) Tad moraju viknuti jer mi ostali ne bismo ništa znali. (Mihaela) Naši učitelji baš ne vole davati jedinice. (Mia) Za jedinice smo sami krivi jer ne učimo. (Ivana J.)

s nama se dosta šali. (Dominik) Uvijek nam objasni sve što nas zanima. (Vlasta)

ŠESTAŠI JASNO OBJAŠNJAVAJU:

Posebna je i dobra prema svakom učeniku. (Dubravka) Uvijek sa strpljenjem objašnjava ono što nije jasno. (Ivana I.) Mislimo da bi bila jako dobra organizatorica i u tom poslu bi imala sreće, ali to bi onda bio veliki gubitak za nas. (Martina S. i Katarina)

Vjerujem da ću u budućnosti jako dobro znati engleski zahvaljujući

svojoj učiteljici. Ona voli red, stroga je, ali jako dobra. Uvijek je spremna pomoći svakome. (Ana Z.) Voljela bih da što prije ozdravi i da nam opet počne predavati. (Kristina)

Iako mi engleski baš ne ide, učiteljica me pozove na dopunsku i uz njenu pomoć se potrudim razumjeti. Učiteljica baš dobro objasni. (Ana J.)

Učiteljica je ozbiljna jer želi da naučimo. (Ana J.) Najzanimljivije je kad pjevamo. Učiteljica je vrlo vrijedna jer vodi školski i crkveni zbor. (Dubravka) Ona jako lijepo pjeva. (Martina S.)

Poprilično je visoka, pa svi misle da je stroga, ali to nije istina. (Ivana I.) Učiteljica je malo stroža, ali ako znaš, odlična ti je. (Alen) Povijest je težak predmet i moraš ga učiti redovito. Učiteljica sve dobro i lijepo objasni. (Ana J.)

Iako nas često opominje, mi znamo da je to za naše dobro. Tako i mora kad je naša razrednica. Želi da damo sve od sebe jer zna da mi to možemo. (Dino Š.) Na satu razrednika se uvijek šali s nama. (Ivan T.)

Sviđa mi se što se na satu znamo igrati kviza i pjevati. Vjeroučiteljica smatra da se naša vjera ne temelji samo na molitvi nego i na duhovnom razgovoru s Bogom. (Dino Š.) Voli se šaliti i zabavna je. (Martina R.)

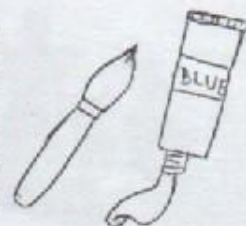
Njezini sati matematike su mi ostali u lijepom sjećanju. Uvijek je vesela i nasmijana. Strpljiva je i spremna sve nas saslušati. Nas prihvaća onakve kakvi jesmo. Žao mi je što nam više ne predaje. (Matea)

Iako je matematika većini učenika bauk, naša učiteljica je čini zabavnijom i lakšom. (Vlasta) Jako dobro nas uči tako da na satu naučimo gotovo sve. (Matko) Temeljito nam objasni gradivo. (Vjenceslav)

Iako je nova nastavnica, svjedočilo nam se što zemljopis objašnjava na zanimljiv način, a pri tom nam često priča smiješne događaje iz svoga života. Ako na satu slušamo, ne moramo učiti kod kuće. (Vlasta i Martina R.)

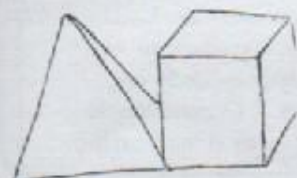

Dok crtamo, učiteljica nas opominje da pravilno sjedimo i čuvamo kralježnicu. Kada nešto ne kažemo pravilno, ona nas uvijek ispravlja. I ne voli davati jedinice. (Ivana J.) Uvijek rješava naše probleme, maštovita je i ima smisla za humor. (Vlasta)

S nama se uvijek voli šaliti i više se pravi da je ljut, strog, ali nije. (Ivica) Na satu je zabavno, uvijek s nama popriča o nekoj utakmici ili poznatom sportašu. (Matko) Učitelj je super i to mi je najbolji predmet. (Alen)

Sviđa mi se učiteljica iz tehničkog jer nikad ne viče. (Ivan H.) Učiteljica je dobra i

ŠESTAŠI GLASNO ZAKLJUČUJU:

Svi naši učitelji su dobri, osjećajni, puni razumjevanja za nas i dobro znaju raditi s djecom. Sve ih jako volim. (Ivana Č.) Blagi su i trude se objasniti nam školsko gradivo što bolje. Oni su najbolji učitelji na svijetu. (Mia) Kad odrastem i ja bih voljela biti učiteljica i biti poput moje najdraže učiteljice. (Dubravka)

*U autobusu atmosfera je bila luda.
Pjevali smo i stvarali bezbroj čuda.*

* stihom i slikom o završnoj ekskurziji
* iskreno o sebi, prijateljstvu, školi, budućnosti...

*U Bolu - na najljepšoj jadranskoj plaži.
Dokaz - nismo sudjelovali u nudističkoj blamaži.*

*Četiri sata smo Plitvicama hodali
ledenim kapljicama slapova se umivali.*

*Na Vidovoj gori smo Nazorovu pjesmu o Braču čitali
strahujući od interpretacije - svi smo, "zbrisali".*

*Na supetarskoj plaži smo se sunčali
i u toplom Jadranu razdragano brčkali.*

8.a
i
8.b

U ZAGRLJAJU PRIJATELJSTVA I MORA

*U hotelu smo
sve dečke zavodili,
a stare Čehinje
galamom do ludila dovodili.*

*U Splitu spoznasm o -
svemu lijepom dođe kraj.
Zaželjesmo - Grgure Ninski,
sretno nas vrati u naš zavičaj.*

Srebrna medalja

Dana 30. studenog sa nogometnom reprezentacijom grada Osijeka išao sam u Mađarsku u grad Šikloš. U Šiklošu se održavao "Liliput kup" na kojem je sudjelovalo 12 malonogometnih momčadi. Vodili su nas treneri prof. Marin Matijević i Branko Škaro.

Prvi dan smo dvije utakmice pobijedili, a jednu izgubili. Prenočili smo u jednom lijepom hotelu.

Drugi dan smo pobijedili rezultatom 4:1 najjaču mađarsku ekipu koja je bila 32 puta prvak Mađarske. Osvojili smo drugo mjesto i srebrnu medalju. Uz medalju nam je uručena i diploma.

Autobus mi je stao pred kućom gdje su me čekali roditelji i braća. Bili su presretni što je najmlađi član obitelji postigao tako velik uspjeh.

Prijatelji iz moga razreda i moja učiteljica čestitali su mi na osvojenoj medalji. Bio sam ponosan i nadam se da ćemo iduće godine osvojiti zlatnu medalju. Za mene bi ona bila ravna olimpijskoj medalji.

Rok Vrbanić, 4.b

Da sam ja kit

Moja me mama okotila. Prvi sam put vidio morski svijet. Morao sam udahnuti zrak. U majčinom trbuhu bilo mi je lijepo i bezopasno. Ali kad sam došao na svijet na mene je vrebalo mnogo opasnosti. Morao sam svakim trenom udahnuti. Bio sam gladan pa me mama nahranila. Vidio sam mnoštvo riba, nisam imao snage pa me mama nosila na ledima. Nakon par tjedana prvi sam put okusio meso. Odrastao sam s majkom. Kad sam napunio dvije godine morao sam napustiti majku i pošao sam na pučinu mora.

Josip Strmečki, 3.a

Josip Husar, 1.b

Ljubičica

Volim ljubičice.
One su lijepe, nježne.
Veoma lijepo mirišu.
Pun ih je moj vrt.

Barbara Funtak, 1.a

Učenci 1. b rekli su o:

Ravnateljci

Ima kovčavu kosu, naočale, nosi suknju koja za nju paše.

Kada je netko zločest ide kod ravnateljice.

KRISTIAN

Ravna školom.

SARA

Ravnateljicu ne smijemo ljutiti.

RONALD

Pedagoginji

Ima dugu smeđu kosu i bijele pramenove. Lijepa, nosi prugašte hlače. Uvijek vesela, ima lijep osmijeh.

Tipka na kompjuteru, dala mi je malu injekciju.

JOSIP

Razgovara na razgovoru i radi poslove.

KREŠIMIR

Ide kod djece da vidi jesu li u redu.

RONALD

Učiteljci

Dobra, dobro crta.

SARA

Prekrasna!

RONALD

Piše na ploču, uči djecu, upisuje ocjene, lura ribice, premješta stolove, opominje da dignemo stolice.

Vozi auto, ima kratku plavu kosu, ima lijepe oči i uvijek lijepe cipele.

Domaru Franji

Sve zna popraviti. Ide kupiti prozor kad se razbije, reže željezo i tako to.

Moja škola

Ja volim školu. Škola je lijepa. U školi ima puno prijatelja. U prvom razredu je jako lijepo. U školi se puno uči. Od prvog do osmog razreda je jako lijepo.

David Karl, 1.a

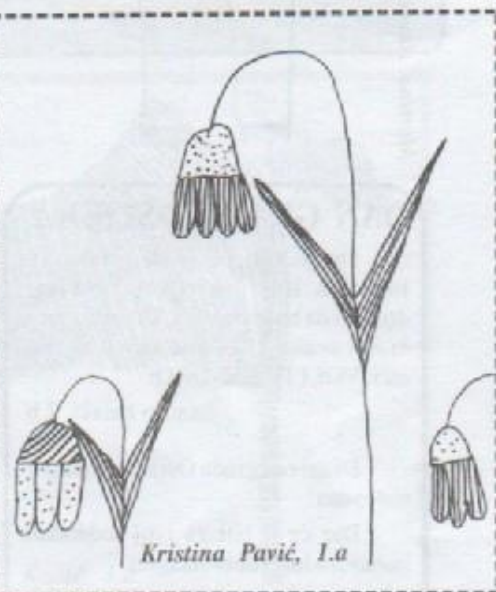

Ivan Kutnjak, 1.a

Doživljaj na brodu

Lijepog i sunčanog dana vozila sam se brodom na prelijepi otok. Dok je sunce sjalo, svježina mora nas je rashlađivala. Sa krme broda smo gledali kako plivaju velike ribe. Pojedina mlada djeca su trčala po brodu. Kada bi prošao još koji brod pored nas stvorili bi se valovi koji bi nas zaljuljali. Lijepo je voziti se brodom.

Kristina Moržan, 3.a

Kristina Pavić, 1.a

Proljeće

Stiglo nam je proljeće.
Cvijeće cvjeta, drveće lista.
Ptičice pjevaju.
Sunce toplo grije Zemlju.
Svi volimo proljeće.

Ana Bingula, 1.a

Da sam ja gusarski izviđač na brodu...

Da sam ja gusarski izviđač, imao bih plavu kapu, crni povež preko lijevog oka, crno-bijelu majicu i zelene hlače. Imao bih jako oštar gusarski mač. Zamišljam kako stojim u košu na vrhu jarbola. Ako ugledam protivnički brod, viknem da se približava. Kapetan onda naredi da se pripreme topovi. Ako ne ugledam ni jedan protivnički brod, onda cijeli dan možemo sigurno nastaviti ploviti po mimom moru, a po noći možemo mimo spavati.

Matej Maligec, 3.b

Martina Kovačević, 2.b

DAN GRADA OSIJEKA

Dragi voljeni grade, sretan ti rođendan. Budi čitav život dobar i ne dozvoli da budeš srušen. Crtamo tebe i most i svašta još. Samo sam ti to htio reći. VOLITE SANDRO!

Sandro Pataki, 2.b

Dragi naš grade Osiječe, sretan ti rođendan!

Dar će ti biti za tvoj rođendan ljubav, radost i dobrotu ljudi.

Roberta Mučel, 2.b

Proljeće

Meni je proljeće najljepše godišnje doba. Jako ga volim. Uvijek se veselim proljeću

Proljeće je za mene radost, igra i veselje. U proljeće možete vidjeti kako izlaze maleni i šareni cvjetovi. Laste se vraćaju u svoja gnijezda. Sunce blago sja. Volim proljeće jer tada nije hladno, a nije niti vruće. Nekada zna pasti blaga proljetna kišica, to me uvijek još više razveseli. Na proljeće se sve počinje zelenjeti. Sunce kao da govori:

"Izadi van i poigraj se, zabavit ćeš se". Veselim se proljeću jer nema više hladnih sivih kiša, a i dani su duži. Na proljeće su najljepši cvjetovi. Izgledaju poput dragog kamenja što se sjaje u travi. Priroda je najljepša u proljeće. Zelena trava ljeska se na Suncu.

Na proljeće se igram sa prijateljima i zabavljam. Švi se skupimo i uživamo uz prekrasnu prirodu.

Ne smijemo zagađivati prirodu. Ona mora uvijek ostati divna kao što je sada.

Katarina Klasić, 4.b

Kućni robot

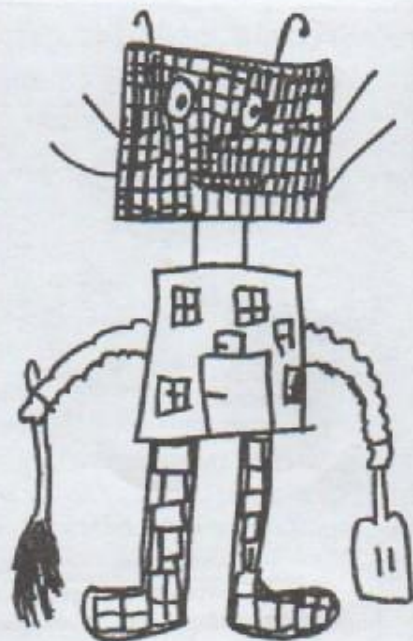
Kad bih imao kućnog robota, najčešće bi me zamjenjivao u pisanju zadaće. Drugo bih sam napravio, osim možda pospremanja moje sobe. U igri bi me rijetko kad zamijenio! Išao bi mi u trgovinu po slatkiše. Spremao bi mi torbu, budio me kad trebam poći u školu i ČITAO LEKTIRU! A ovog trenutka bi mi računao zadatke iz matematike da ne moram misliti i sjediti za stolom.

Marko Klasić, 3.b

Igračka

Moj psić je bijele boje. Od pliša je. Ima crvene mašnice, dva crna oka i lijepu njuškicu. Volim svoju igračku, jer sam je dobila na dar kad je mom pokojnom stricu bio imendan.

Betina Boban, 2.b

Josipa Ilić, 3b

Betina Boban, 2.b

Jesen

Jesen je stigla s kišom sitnom, s vjetrov hladnim, i mjesecom mladim.

Prošla je ona šume sve, livade, polja i pašnjake.

Cijelu zemlju ona je prošla i na jospovačka vrata došla.

Odjednom lišće počelo da žuti, kao da se na jesen ljuti.

I medo odlazi u brlog spati, odlučio je čekati proljeće da se vrati.

Sara Horvat, 4.a

Valentina Špoljarić, 2.a

Ljeto

Najviše volim toplo ljeto, kupam se na moru, tako je to, eto!

Ti toplo godišnje moje, baš mi godi sunce tvoje.

Ljeto je žuto, na moru lijepo, tako mi je djed tepo.

Ana Hlatki, 4.a

Ante Vardović, 2.a

Vrt moje bake

Vrt moje bake je jako lijep i u njemu se osjećam veselo i slobodno.

Bakin vrt je prostran i velik. U njemu se uvijek nešto događa: zlatne pčelice zuje oko šarenog proljetnog cvijeća ili voćke cvjetaju i pretvaraju se u velike sočne plodove. U vrtu se može naći mnogo voća i povrća jer vrt moje bake nikada nije pust i tužan. U njemu me razvesele nove pojave kao blaga rosa koja je prekrila travu u šarenom vrtu. Ljeti lete bijeli, crvenkasto-žuti i smečkasti leptiri koji slijeću na voćke i travke. Mirisni cvjetići daju nježnost i ugodu, a u bakinom vrtu najviše me razveseli pas koji se zove Bobi. On trči za mnom i ja za njim i tako se stvori prekrasna igra lovice.

Eto, to je vrt moje bake. U njemu se osjećam slobodno i nježno kao ptica koja lijeće svuda po zraku.

Antonija Marjanović, 4.b

Matea Ilkić, 4.a

Ljubav

LJUBAV je najljepša riječ na svijetu. Ona stanuje u svakoj lijepoj riječi, pjesmi i osmjehu. Ljubav čuvamo ali i nesebično poklanjamo. Da nema ljubavi, sve bi bilo tužno, crno, nevažno i nebitno.

Lucija Virovac, 3.b

Obitelj

Obitelj smo ja, mama i tata.

Ljepša je mama a jači je tata.

Ja sam maza mame i tate toliko da znate.

Ira Štivić, 2.a

Moja mama

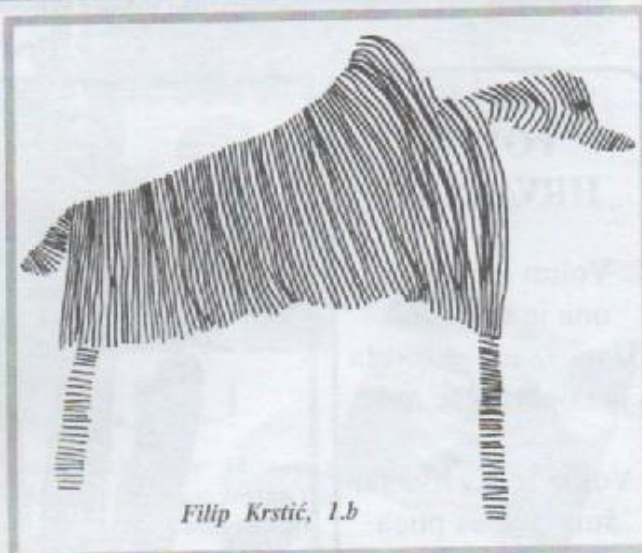
Moja mama je lijepa, pametna i snalažljiva. Voli pomagati drugima. Uvijek je nasmijana.

Tena Ranogajec, 2.b

Moja mama

Moja mama ima plave oči, smeđu kosu i nježno lice. Ona je meni najljepša. Dobra je. Volim je do neba i nazad. Voli pomagati meni i drugima. Ima dobro srce.

Martina Kovačević, 2.b

Filip Krstić, 1.b

Moj tata

Moj tata se zove Darko. Ima četrdeset i jednu godinu. Visok je, a na njegovoj glavi je kuštrava smeđa kosa. Oči su mu plave poput neba, a osmijeh velik kao more. Kada sam tužna uvijek me razveseli. Vrijedan je. Volimo se zajedno utrkivati. On je najbolji tata na svijetu.

Marija Slivonja, 2.b

Dino Florek, 4.a

Ja, apostol, Dominik, pišem svojoj zajednici: Prenosite riječ Božju i slijedite Krista Isusa sina njegovoga. Budite njegove vjerne slugе. Vjerujte u njegova dobra djela, jer sve što Isus učini to je dobro i on voli praštati kao nitko od nas. Naučite se biti kao on i život ćete imati vječni.

Dominik Šumiga, 2.a

Ja sam ja

Imam osam godina. Visokog sam rasta. Imam svjetlo-smeđu kosu i maleni nosić. Imam i pjegice na licu. Volim igrati nogomet, a i igre s prijateljima. Imam čistu dušu i takav očekujem Božić. Uvijek sam vedrog lica. Samo sam ponekad bojažljiv i crven kad pišem test iz matematike.

A i nisam baš neki poseban dječak!

Adam Martinek, 2.a

Pismo svetom Nikoli

Dragi sveti Nikola, ja sam Filip.

Imaš li možda nešto čime bi me začarobirao da budem miran i poslušan? Ako to nemaš, dobro bi mi došao autić, slatkiši ili neke druge igračke. Želim ti sretan put i hvala ti.

Voli te Filip.

Filip Čoklo, 2.b

18 Kad bih imao čarobni štapić

Jednoga jutra sam se probudio i vidio baku. Bila je to vrlo stara vila i pitala me: "Možeš li me zamijeniti, treba mi godišnji odmor?". Rekao sam: "Mogu." Ostavila mi je čarobni štapić i odletjela.

Primio sam se posla. Prvo sam uzeo štapić. Osjećao sam se kao vilenjak. U svakome sam mjestu stvorio pet igraonica, dvije slastičarnice i na kraju jedno veliko nogometno igralište. Čuo sam kako ljudi navijaju za svoj klub. Kod svih ljudi bih promijenio odgovornost prema okolišu i odnos prema drugima.

Svi bogati bi dali malo svoga imanja siromašnima, a svaka bi kuća imala toplice sa toboganom visokim devedeset i pet metara.

Za one koji mnogo rade, napravio bih robote da mogu raditi umjesto njih. Svaki rođendan slavio bi se u McDonald'su i kasnije bismo išli u toplice.

Kada bi djeca došla u trgovinu mogla bi uzeti što god žele, a odrasli prije posla otići u kafić na sok, kavu ili neko drugo piće.

Mislim da bi svi ljudi bili sretni.

Nino Vrbanić, 5.b

Krošnje će odjenuti bijele haljine

Bok! Ja sam Marina! Živim u ravničarskom kraju gdje je proljeće malo zakasnilo. No problema neće biti jer je prva visibaba u šumarku uzdigla svoju sramežljivu glavicu. Jednog jutra lastavice su me probudile svojom dražesnom pjesmom. Krenula sam na izlet. Iznenadio me je opojni miris mlade, zelene trave. U šumi su ljudi sadili mlada stabla lipe, a u blizini propupali su stari, divlji kesteni. Vesela obitelj malih zečića skakutala je uživajući u svježem proljetnom objedu mlade trave.

Napokon sam došla do Drave. Vodostaj rijeke povisio se zbog velikih količina otopljenog snijega.

Vraćajući se kući zaustavila sam se ispred susjedine kuće. Poklonila sam joj kiticu malih visibaba. Susjeda se jako obradovala i za uzvrat mi poklonila žute jaglace. Kada sam došla kući, moja je majka bijelila voćke, a tata ih je obrezivao. Moj brat Matija je visibabe stavio u vodu, a baka je jaglace zasadila u vrt.

U predvečerje je cijela obitelj bila umorna. Pripremila sam im ukusnu večeru. Tako smo proslavili dolazak proljeća radujući se novom buđenju života.

Marina Škreblin, 5.a

VOLIM HRVATSKU

Volim Hrvatsku,
ona je moj dom.
U njoj sam se rodila
ja i dobri otac moj.

Volim miris livada,
šum mora i ptica
pjev,
al' najljepši je u njoj
dječji smijeh.

Lucija Dujmović, 5.b

Kristian Kiseljak, 5.a

Volim Hrvatsku

Hrvatska je moja domovina. Iako je mala, Hrvatska ima mnoge lijepe znamenitosti po kojima se ističe. Najpoznatija je po prekrasnom plavom Jadranskom moru. U kamenu njegovih obala ispisana je povijest moje domovine, u modrim valovima čujem šapat svojih predaka. Okićeno otocima i otočićima oduševljava sve turiste koji ga posjete pa s ljetovanja odlaze puni lijepih dojmova i doživljaja.

U Hrvatskoj ima mnogo zaštićenih parkova prirode u kojima se čuva prirodno okruženje s postojećim biljnim i životinjskim vrstama. Meni su najljepša Plitvička jezera.

Na pitomim brežuljcima Hrvatskog zagorja počivaju dvorci naše prošlosti. Jedan od najpoznatijih je dvorac Trakošćan. Ponosno se uzdiže na prelijepome brdu i ogleda u mirnom jezeru koje ga okružuje. U blizini moga rodnog grada Osijeka nalazi se Kopački rit. To je zaštićeni rezervat ptica.

Hrvatska je meni najljepša, najmilija i najdraža. Ponosna sam što sam Hrvatica.

Martina Hojsak, 5.a

Nedjeljom u 11

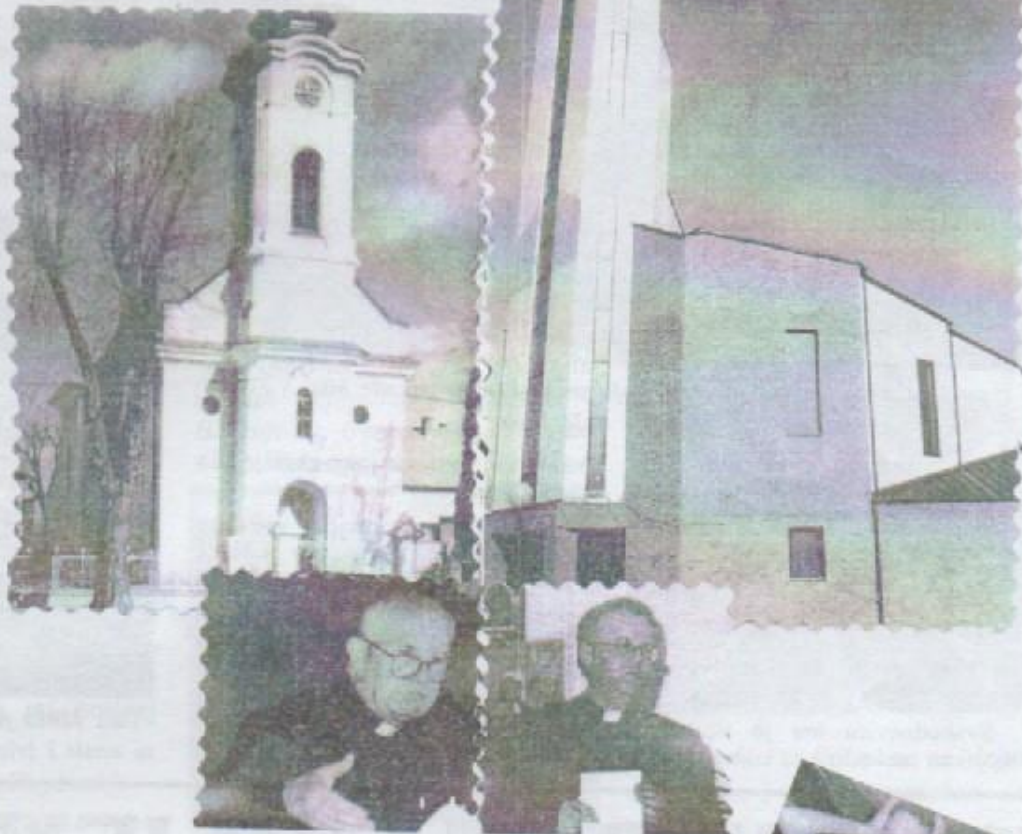
19

Razgovor vodili
učenici 3.b razreda:

Matej Maligec
Marko Klasić
Josip Mihaljević
Anita Hrastinski

Voditelj:

učiteljica
Snježana Glavaš

INTERVJU

Učenike 3. razreda OŠ Josipovac nedjeljom u 11 sati redovito možete vidjeti u dvjema crkvama: crkvi sv. Josipa i crkvi sv. Luke Evanđeliste. Oni su ovogodišnji PRVOPRIČESNICI. Neki od njih razgovarali su o Prvoj pričesti sa župnicima Matom Sočkovićem i Ivanom Jurićem.

1. KADA JE PRVA PRIČEST?
2. KOLIKO JE PRVOPRIČESNIKA?
3. KAKVI SU VJEROUČENICI?
4. KAKO MOGU POSTATI JOŠ BOLJI?
5. KOJA JE GLAVNA VRLINA PRVOPRIČESNIKA?
6. VAŠA PORUKA PRVOPRIČESNICIMA?

ŽUPNIK MATO SOČKOVIĆ

1. U župi sv. Josipa ovogodišnja Prva pričest održat će se 27. 4. 2003.
2. Imamo 35 prvopričesnika.
3. Kao u vrtu cvijeće svi su različiti, a opet svi jako dobri. Imaju dobru podlogu u znanju. Spremni su za veliki događaj.
4. Kada roditelji nastoje biti bolji i njihova djeca postaju bolja. Roditelji su uzor, a djeca poput biljke u saksiji, trebaju njihovu njegu. Ako roditelji svjedoče svoju vjeru i vi ćete djeca biti NAJ NAJ!
5. Točnost, pažnja, zalaganje i discipliniranost!
6. Ostanite Isusovi prijatelji!

ŽUPNIK IVAN JURIĆ

1. 18. 5. 2003. u 11 sati održat će se Prva pričest za prvopričesnike župe sv. Luke Evanđeliste.
2. Imamo 40 prvopričesnika.
3. Dobri su. Bolji od roditelja, rekao bih. Roditelji mogu učiti od prvopričesnika zato što su djeca. A djeca su najbliža Bogu.
4. Neka se ne daju zavesti od starijih!
5. Otvorenost, dobrota, nevinost, istinoljubljujnost!
6. Bog govori preko djece MAMI i TATI: Neka ljube, praštaju i raduju se!

Nedostaje mi škola, al' se ne bih vratio...

Čika Mirko u društvu svoje sestre koja je također bila djelatnica naše škole

Zimski praznici su završili. Vratili smo se ponovno u školske klupe. Jednog dana netko je primijetio da ne vidamo i ne susrećemo poznato lice našeg spremača čika Mirka. Od nastavnice smo saznali da je otišao u mirovinu. Novinarska "ekipa" naše škole posjetila ga je u njegovom domu.

Svakodnevnica mu je ispunjena svakojakim poslovima za koje sada ima

puno više vremena nego dok je bio zaposlen u školi.

Sa sjetom se prisjetio vremena kada mu je prije 34 godine pokojni ravnatelj gospodin Vlajnićomogućio posao.

Nije uvijek bilo lako, ali nije mu bilo mrsko raditi pa tako ni tzv. "ženske poslove". Puno puta "muku" su zadavale peći na drva i ugljen, visoka trava i neispravne kosilice.

U svom je životu imao puno ciljeva, koje nažalost nije mogao ostvariti zbog financijskih problema.

Na kraju razgovora je sa suzom u oku rekao: "Nedostaje mi škola, al' se ne bih vratio... jer moja je karijera završena!"

Vera Knežević 8.b

Ivana Job 8.b

Čika Mirko je otišao. Tete spremačice su ostale i brinu o urednosti naše škole.

VESELO, RASPJEVANO

Za festival "Djeca pjevaju hitove" učenici su popis pjesama i prijave donosili pedagoginji škole.

Audicija prvi krug bila je 11. ožujka. Mnogi već na "startu" otpadaju. Za tjedan dana (18. ožujka) uzbuđenje je još veće. Oni koji prolaze idu u završnu večer. Finalisti marljivo kod kuće uvježbavaju odabrane pjesme, pjevuše čak i po školskim hodnicima. Biraju odjeću za nastup.

11. travnja u 18 sati u sportskoj dvorani škole njih osamnaest predstavlja se "široj" publici na festivalu pod nazivom "Djeca pjevaju hitove!"

Prijatelji iz razreda su tu da ih podrže, tu su mame, tate pa čak i bake.

Povjerenstvo budnim okom i uhom prati izvođenje svakog natjecatelja ocjenjujući, glas ali i cjelokupan scenski nastup. Ozvučenje u dvorani nikad bolje, reflektori i "dimna" zavjesa upotpunjuju doživljaj.

Nakon što je i osam-naesti izvođač otpjevao svoju pjesmu povjerenstvo se "povuklo" da usuglasi ocjene i odabere najbolje.

U stanci, sedmašice "Divasice", mali lutkari i dramska

skupina izvode svoje točke zabavljajući publiku. Voditeljica Martina čita odluku žirija.

Prva tri mjesta i pravo sudjelovanja na daljnjim natjecanjima izvan naše škole osvojile su tri Ivane: I. Pejić, I. Markanović i I. Kordić.

Nagrađene su priznanjima, burnim pljeskom i ovacijama publike. Ivana Pejić je i po ocjenama publike bila najbolja. Pobjednice odlaze na polufinalno natjecanje u Kneževu Vinogradu. Ivana Pejić osvaja 2. mjesto i zajedno sa Ivanom Kordić odlazi na finalno natjecanje u Vrpolje.

Čestitamo svima i do sljedećeg natjecanja adio!

Bruno je pjevajući Thomsonovu pjesmu osvojio simpatije publike

Ivana je po ocjeni publike i stručnog povjerenstva osvojila 1. mjesto

Vera Knežević, 8.b

Ana Zubčić, 6.b

Mladen Salaić, 6.b

**U DRUŠTVU
S PJESNIKOM**

S pjesmom u sreću

DEJAN ŠTIRJAN učenik je 7.b razrednog odjela. U našu školu došao je prošle školske godine iz Osnovne škole "Vijenac". Vedar, nasmijan i komunikativan, u novu se sredinu dobro uklopio i ubrzo stekao nove prijatelje.

Voliš li živjeti u Josipovcu, budući da je ovo bitno drugačija sredina od one doista urbane iz koje dolaziš?

Volim živjeti u Josipovcu jer je ovdje mnogo mirnije i tiše, iako još uvijek ne mogu reći da sam potpuno zaboravio sredinu u kojoj sam odrastao i prijatelje koji su dio moga djetinjstva.

Ti si, Dejane, ističeš među svojim vršnjacima po tome što pišeš pjesme. Zašto pišeš pjesme? Što te potiče na pisanje pjesama?

Ne mogu reći da očekujem neku posebnu inspiraciju. Doživljaji iz života, vlastitog iskustva dovoljan su mi poticaj za pisanje pjesama.

O čemu najviše voliš pisati?

Najčešće pišem o ljubavi jer je ona smisao života.

Sjećaš li se kada si napisao svoju prvu pjesmu?

Svoju prvu pjesmu napisao sam u devetoj godini.

Što su tvoji roditelji rekli kada su saznali da pišeš pjesme?

Kada su saznali da pišem pjesme, prasnuli su u smijeh. Od tada me zovu Pjesnik.

Što ti u životu znači pisanje pjesama?

Poticaj da krenem dalje.

Nedavno si na Susretu mladih pjesnika Slavonije i Baranje u Cerniku predstavljao našu školu svojom pjesmom taj

Klaun

*U arenu je ušao
znatiželju budi,
svatko mu se čudi.
Blijedo lice i šarena kosa
čudniji su od crvena nosa.
Na njemu sva šarena odjelca,
smiju mu se sva djeca.
Velike cipele i šeširić mali
veseli imidž koji uvijek pali.
I tko kaže da je klaun loše biti
kad svoje lice maskom možeš kriti.*

Ljubav

*Ljubav je kao ptica
što modrim nebom leti,
ona je kao duh
što dođe kad se sjeti.
Nju možeš pronaći
u srcu mom i tvom,
ona je tu jer tu je njen dom.*
Dejan Štirjan, 7.b

"Ljubav". Kako te se dojmio taj Susret i je li te potakao da i dalje pišeš pjesme?

Dojmovi su snažni i poticajni. Bio je to dan za sjećanje. Stekao sam nova iskustva, upoznao mlade pjesnike, družio se sa svojim vršnjacima, razmjenjivao iskustva.

Jesi li zadovoljan postignutim rezultatima u Cerniku i pridaješ li sada više pažnje svojim pjesmama?

Jako sam zadovoljan što sam uopće pozvan na druženje mladih pjesnika u Cerniku. Bilo je prijavljeno više od dvjesto radova, a pozvani su autori samo četrdeset radova. Već samo sudjelovanje na završnoj smotri je priznanje, ali ja sam i nagrađen vrijednim nagradama. Bila bi mi čast i veliko zadovoljstvo da i iduće godine mogu posjetiti Cernik.

Vidiš li se u budućnosti kao uspješan pjesnik?

Nastavit ću i dalje pisati pjesme, ali mi to neće biti buduće zanimanje.

Mirna Pokorić, 7.b

Ivana Košić, 7.b

Sat razrednog odjela zna biti vrlo zanimljiv, naročito onaj kada dobiješ prigodu da "ogovaraš" svoje roditelje, a da oni to ne znaju. Čuje samo naša razrednica, a ona nas, znamo, neće izdati.

Ipak odlučismo za Karašicu napisati koje su najčešće račenice naših roditelja kada se zbog ocjena ljute na nas:

Kopati kanale ili ne

- Idi učiti!
- Baš si lijen!
- Mogao bi ti i bolje!
- Ulažem u tebe i očekujem puno od tebe!
- Ispravi ocjene!
- Samo me iskorištavaš!
- Tvrdoglava si na tatu!

Poslije svih tih imperativa vrhunac je ovo:

- Nastaviš li tako, kopat ćeš ti meni kanale!

A kad čujemo tu rečenicu dođe nam stvarno da odemo kopati po vrtu jer poslije nje sljede nešto, još puno napornije za slušati:

- E, kad sam ja bio tvojih godina... tada znamo da nas čeka cijeli roman, tj. kompletna biografija naših roditelja koju već znamo napamet.

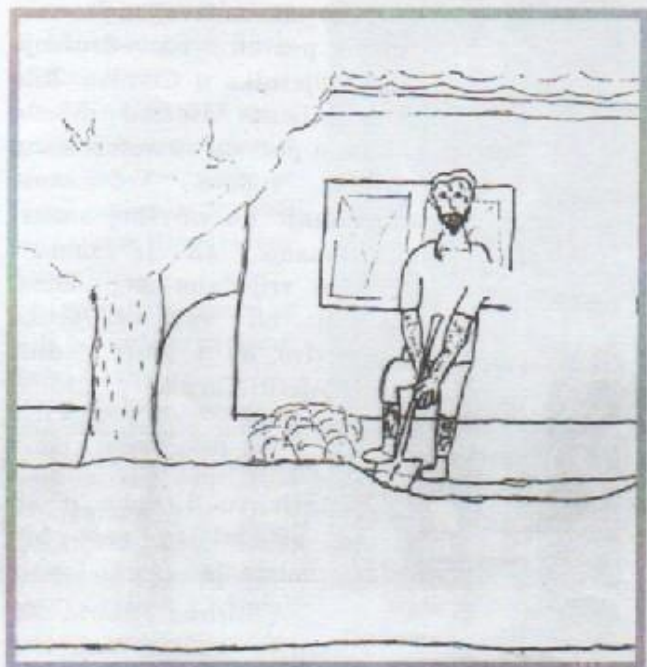
Pitamo se: Kopati kanale ili ne?

Roditeljima poručujemo da ne volimo slušati njihove imperitive, njihove priče o kopanju kanala i njihove hvalospjeve o starim, dobrim vremenima kad je mladež bila drugačija.

Želimo lijep razgovor i njihovo razumijevanje. Jedinicu ćemo već ispraviti!

A kanale ne želimo kopati!

Kristijan Tutić, 8.a

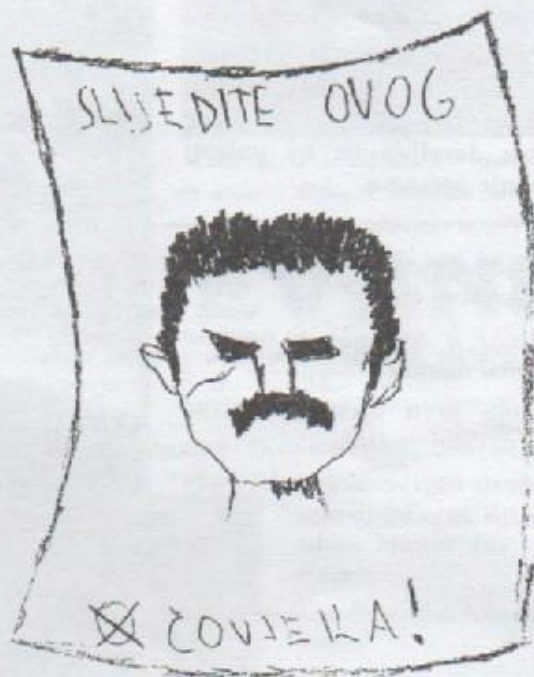

Svada zbog grgurave kose

Posljednji dvosat u mjesecu je u hrvatskom jeziku rezerviran za lekturu. Najviše volimo kada lekturu obrađujemo na neformalan način. To je način kada se ne treba zadovoljiti forma, tj. pisanje dnevnika čitanja. A tko ga samo voli pisati?!

I odlučismo se za kviz. Učiteljica nas je podijelila u dvije skupine: dječaci i djevojčice. Jedni smo drugima priredili deset pitanja. Kakva je to "borba" bila! A pobijedili su...DJEČACI!

Djevojčice pričaju: "Dječaci su se trudili, ustvari uživali su u smišljanju što težih pitanja kako bi došli do pobjede. Kopali su po knjigama kao rovokopači i postavljali nam pitanja o kojekakvim sitnicama iz književnih djela. Bili su jako ponosni što su pobijedili i radovali se kao da su osvojili zlatnu medalju na svjetskom prvenstvu. Ali, neka znaju! Nama nije žao što smo izgubile jer smo se izvrsno zabavljale i slatko nasmijale."

Dječaci, pak, tvrde: "Djevojčice nisu znale odgovore na dosta pitanja, a mi jesmo. Znači, mi pažljivije čitamo knjige. A pričale su gluposti! Npr. rekle su da je Petar Svačić iz Šenoinih Povjestica nazdravio Hrvatima mlijekom! Ma, tko još nazdravlja mlijekom! A kada smo postavili pitanje iz Pavličićeva romana Trojica iz Trnja nisu znale reći da je kradljivac imao grguravu kosu. One su rekle kuštravu, ali mi se nismo dali. Dokaz je bila ilustracija iz knjige. Da se nije umiješala "sutkinja", tj. naša učiteljica, mi bismo se posvadili. Ako je pisac napisao da je kosa grgurava, ona takva mora i biti. Znaju li one uopće što je citat?! Nadmoćno smo i zaslužno pobijedili."

I dječaci i djevojčice se raduju sljedećem kvizu i obećavaju još žešću "borbu".

Davor Kuhar, 6.b
Martina Ranogajec, 6.b

Kako smo se znojili, al' ne na satu...

Kada nam roditelji kažu da bismo trebali nešto uraditi, narastu nam "rogovi", čupamo kosu, dobijemo ospice... Al' kad ti netko kaže da možeš birati: biti na nastavi ili razvoziti zemlju po školskom dvorištu?!?! Upravo to se dogodilo našim sedmašima i osmašima. Stigavši u školu vidjeli su

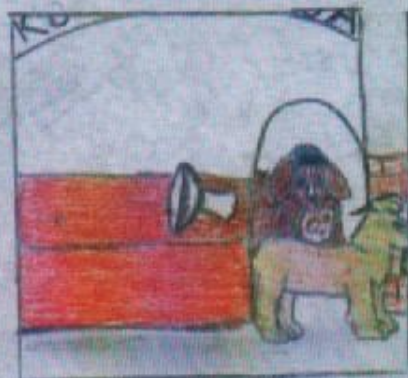
brdo zemlje koje kao da je čekalo "samo njih". Zdušno su prionuli na posao. Budući da je taj dan bilo jaaako toplo, osvježavali su se sokićima koje su im donosili dežurni učenici. Mnogima je "radna akcija" dobro došla jer su se taj dan uspjeli izvući bez odgovaranja.

Po svemu sudeći, takvih bi akcija trebalo biti više. Istina, u školi smo da učimo i nešto naučimo. Ali, grablje i lopate voljeli bi neki radije imati u rukama negoli knjigu.

I mali oglas na kraju stigao iz redova onih najperspektivnijih u ovoj akciji: mijenjam knjigu iz povijesti za lopatu! Šifra: budući zemljoradnik...

Ivana Pejić, 8.b
Katarina Morel, 6.b

POSSLA

Ilustrirali:
M. Ranogajec, 6.6
M. Slivonja, 6.6

Sastavili:
D. Varvodić, 6.6
M. Ördög, 6.6